

Čtení modlitebního týdne pro děti 2005

Ježíš je náš přítel

Linda Mei Lin Koh

Poznámky pro rodiče a učitele

Mluvit o Ježíši je velký úkol pro každého z nás, i pro děti. Žel v dnešní době jsou naše děti zahlceny spíše televizí, internetem a jinými zábavami. Ježíšovo povolání však platí pro všechny – i pro děti. Sdílejme společně evangelium.

Protože se blíží Ježíšův druhý příchod, spojme se jako rodiče, učitelé a všichni, kteří sloužíme v církvi, abychom společně mohli přinášet evangelium těm, kteří Ježíše neznají. Přizvěme k tomu i naše děti, aby mohly jako „malí Boží misionáři“ vyprávět o Ježíši svým kamarádům.

V letošním čtení modlitebního týdne pro děti chci zdůraznit důležitost společného úsilí svědčit o Ježíši skrze příběhy, ilustrace, aktivity a aplikace. Na začátku můžete zkusit zrealizovat s dětmi následující nápady:

- Založte si s dětmi „deník“, do kterého napíšete jména jejich přátel, kteří neznají Ježíše. Modlete se za ně společně a vymyslete způsob, jak je pozvat do dětské sobotní školy, oddílu Pathfinderu, případně na jiné akce, které pořádáte ve sboru.
- Vyroberte plakát nebo pozvánku na tuto akci, kterou budou moci děti dát svým přátelům.

Na závěr ještě dvě praktické poznámky:

- Skoro všechny příběhy jsou vyprávěny v první osobě, jako by to byla naše vlastní zkušenost. Proto můžete před každým čtením příběhu říci dětem, že „dnes budu vyprávět příběh od paní Kohové“. Tím, že je příběh vyprávěn v první osobě, se s ním děti mohou lépe ztotožnit.
- Texty z Bible jsou většinou z parafrázovaného překladu Nového zákona Slovo na cestu (1990).

Srdeční vada

Verš k zapamatování

„Teď dostanete Ducha svatého a s ním i zvláštní sílu k tomu, abyste se stali mými vyslanci nejen v Jeruzalémě, ale v celém Judsku, v Samaří a po celém světě“ (Sk 1,8)

Nápady

Promítněte několika dobrovolníkům ze skupiny dětí obrázky nebo krátké video z nějaké dopravní nehody. Řekněte jim, ať popíší, co viděli, a napište jejich popisy na tabuli nebo velkou čtvrtku papíru. Nechte pak děti porovnávat popisy dobrovolníků. Ptejte se jich, proč jsou popisy nehody různé.

Vysvětlete jim, proč jsou popisy jiné, proč jsou svědectví o události rozdílná. Ježíš poslal své učedníky se svědectvím o své lásce k lidem. Řekněte dětem, že i je posílá Ježíš s poselstvím o své lásce k jejich přátelům.

Příběh

Byla to špatná zpráva! Velmi špatná zpráva! Tatínek a jeho syn se dívali na přijíždějící auto, které vezlo maminku s malým miminkem. Starší bratr Ivan se těšil. Konečně bude mít sourozence, se kterým si bude moci hrát!

Ale všechny jeho naděje a plány se ztratily ihned, jak auto zastavilo. „Proč pláčeš mami?“ zeptal se maminky Ivan a vzal ji za ruku. Maminka jim vysvětlovala, že jí pan doktor řekl, že malý Alexandr, jejich nové miminko, má srdeční vadu. Byl to pro všechny šok. Doktor ale dal určitou naději. Je šance, že se může srdíčko Alexandra postupem času upravit. Avšak jak velká je tato šance, nikdo neví.

Protože rodina byla věřící, modlili se, aby Pán Ježíš uzdravil malého Alexandra. Otec se rozhodl, že k modlitbám pozvou i lidi, které znali. Udělal jejich seznam. Požádal členy svého sboru, zavolali společně s maminkou svým přátelům a známým.

Pak se tatínek zeptal Ivana: „Nechceš poprosit o modlitby své učitele a spolužáky? A taky naše sousedy?“

„Jasně, tati,“ odpověděl Ivan. Tatínek telefonoval dlouho do noci. Ivan se nemohl dočkat, až půjde druhý den do školy. Už ráno prosil spolužáky, učitele, dokonce i ředitele školy, aby se modlili za jeho malého bratříčka.

Postupně vznikl „modlitební maraton“. Za malého Alexandra se modlilo mnoho lidí.

Po několika měsících přišla odpověď na tyto modlitby. Doktor na jedné kontrole sdělil překvapeně mamince: „Je to ohromující, ale srdeční vada se upravila. Alexandr je v pořádku. To je snad zázrak!“

Ten večer řekl tatínek Ivanovi: „Nezapomeň zítra ve škole všem říct dobrou zprávu! Alexandr se uzdravil.“ Ivan se nemohl dočkat, až to všem bude vyprávět. Druhý den hned od rána obíhal ve škole své kamarády a učitele a všem nadšeně vyprávěl, že jeho bratříček je zdrav.

Když přinašíme dobrou zprávu, nemůžeme se dočkat, až ji budeme vyprávět ostatním!

Vzpomínáte si na samařskou ženu z města Sychar? Když našla Ježíše – Mesiáše – ihned plná radosti běžela zpátky do města, kde řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, s nímž jsem se do-

sud nesetkala, a přesto o mně všechno ví. Není to snad Mesiáš?“ (J 4,29) A lidé z města se vydali za Ježíšem. Samařská žena jim řekla o dobré zprávě!

Nebo jak čtyři malomocní našli jídlo a poklady v opuštěném nepřátelském táboře. Nejdříve se najedli a schovali si nějaké věci z pokladů. Ale pak vše šli říci ostatním v obleženém městě: „Neměli bychom takto jednat. Tento den je dnem radostné zprávy a my jsme zticha... Pojďme to tedy ohlásit v královském domě.“ (2 Kr 7,9) Byla to dobrá zpráva v době hladomoru, který vládl v obleženém městě! Každý se mohl najíst do sytosti. Ti čtyři malomocní přinášeli krásné svědectví.

Když Ježíš odcházel zpět do nebe, pověřil učedníky, aby lidem říkali dobrou zprávu o tom, že Ježíš má rád, že jim připravuje místo v nebi. Také jim slíbil sílu. Když se shromáždilo několik lidí, kteří se společně modlili, „všichni byli naplněni Duchem svatým. Projevilo se to tím, že získali schopnost mluvit cizími jazyky.“ (Sk 2,4) Učedníci chtěli dobrou zprávu říct všem lidem na celém světě. Dnes jsou učedníky všichni křesťané.

Aplikace

Přemýšlej o nějaké dobré zprávě, kterou bys chtěl říci svému příteli, spolužákovi, babičce nebo dědečkovi. Kolik takových zpráv vymyslíš?

Jaký bys chtěl dostat dárek? Chtěl bys cestovat do nějaké daleké země?

Udělej si seznam toho, co nám Ježíš slíbil. Těšíš se na to, až k němu půjdeš do nebe? Řekni o tom svým přátelům a kamarádům.

Diskuze

- Proč je důležité mluvit o dobré zprávě o Ježíši s přáteli a kamarády?
- Co je odměnou, když společně mluvíme o dobré zprávě o Ježíši?
- Jaký je nejlepší způsob, jak říci o Ježíši svým kamarádům?

Úkol

Nakresli dva plakáty, které budou zvat na nějakou akci klubu Pathfinder ve tvém sboru. Vyvěš tyto plakáty ve své škole. Udělej je v barevném provedení, napiš do nich text, který upoutá ty, kteří půjdou okolo nástěnky.

Neděle

Krásné setkání

Verš k zapamatování

„Nebojte se! Hledáte ukřižovaného Ježíše Nazaretského? Není tady, vstal z mrtvých.“ (Mk 16,6)

Nápady

Rozstříhejte svou fotografii (nebo fotografii někoho, koho děti budou znát) na kousky a nechte ji dětem poskládat.

Nakreslete s dětmi jejich „rodinný strom“, ve kterém budou zaznamenáni prarodiče, rodiče, sourozenci. Pak si položte otázku: „Co pro mě znamená maminka? Vážím si jí? Nezapomínám na den jejího narozenin?“

Příběh

Naše rodina jezdila každý rok na návštěvu našich příbuzných do Hong Kongu. „Nemohu se už dočkat, až nastoupíme na velký zaoceánský parník,“ říkal jsem si. „Tam je tolik zajímavých věcí.“ Čas mi hrozně pomalu ubíhal. Těšil jsem se, až budeme v přístavu.

Byli jsme se sourozenci zrovna u naší tety, když zvonil telefon. Volal tatínek a mluvil velmi vážně: „Přijďte ihned do nemocnice.“ Teta nás rychle vypravila a pobízela nás ke spěchu. Když jsem uviděl v nemocnici tatínka, ihned jsem se ho zeptal: „Co se stalo mamince? Je všechno v pořádku?“ Měl jsem strach a byl jsem zmatený.

Ještě ráno jsme balili a těšili se na prázdniny v Hong Kongu. Ale maminka se ještě rozhodla zajít k lékaři na prohlídku, jak to dělávala vždy před odjezdem na tak dalekou cestu. Nemohl jsem si v hlavě srovnat: co děláme v nemocnici, když jsme už měli být na cestě do přístavu?

Tatínek se posadil proti mně a dvěma mým sourozencům. Řekl nám smutně: „Maminka je vážně nemocná a lékaři ji právě operují.“ Vypadal velmi zarmouceně.

O několik hodin později, v pět hodin odpoledne, vyšli tři lékaři z operačního sálu a mluvili s tatínkem. „Udělalí jsme vše, co bylo v našich silách,“ řekli mu. „Žel, vaši ženu jsme nedokázali zachránit.“

Tatínek se hlasitě rozplakal. Běžel jsem k němu, vzal ho za ruku a křičel jsem: „Já chci maminku! Kde je maminka?“ Lékaři mojí mamince nemohli pomoci.

Na pohřbu náš kazatel mluvil o tom, že se s naší maminkou zase setkáme, až Ježíš přijde na naši zemi podruhé. Ano, uvidím maminku znovu, až Pán Ježíš znovu přijde!

Podobně to vypadalo jednoho dne v Jeruzalémě. Učedníci a jejich přátelé seděli společně a vzpomínali na strašlivou událost, kdy byl Ježíš ukřižován. Tolik ho měli rádi. Byli velmi smutní a nešťastní. Představte si ale, že najednou přiběhla Marie s neuvěřitelnou zprávou: „Viděla jsem Pána.“ (J 20,18) Ano, Ježíš je živý! On vstal z mrtvých! Potom se Ježíš ukázal svým následovníkům. Byli šťastní.

Učedníci i Ježíšovi následovníci měli velkou radost, že je Ježíš živý. Mluvili o této dobré zprávě se všemi, které potkali – v Judsku, Galileji, Samaři... A tak vznikla církev a rychle se rozšiřovala. Chtěli, aby všichni věděli o oběti Božího Syna na kříži a o jeho vzkříšení. Pro ty, kteří přijmou Ježíše, je to krásná naděje.

Až budete příští sobotu v dětské sobotní škole nebo ve sboru, vzpomeňte si na Ježíšovu lásku a na to, že se pro nás znovu vrátí.

Občas se mi stýská po mamince, ale mám naději. Ježíš nám zaslíbil nový domov, kde „setře každou slzu z očí. Tam už nebude smrt ani nářek, ani bolest...“ (Zj 21,4) Ježíš nechal v Bibli zapsat: „Čekejte, přijdu už brzo a odplatím každému podle jeho činů.“ (Zj 22,12) Těším se na krásné setkání v nebi. Řekněme svým kamarádům tuto nádhernou zprávu – již nemusíme být smutní. Ježíš nám dal naději!

Aplikace

Zeptejte se svých rodičů, zda byste společně mohli jít na návštěvu do nemocnice. Vezměte malé dárky dětem, které jsou nemocné. Udělejte malé kartičky, na které svými slovy napište zprávičku

o naději, kterou nám dává Ježíš. Povídejte těmto dětem o Ježíši, že se znovu vrátí a vezme si nás k sobě. Přečtěte jim z Bible verše, které mluví o Ježíši.

Diskuze

- Když mám někoho rád, jaké budu prožívat pocity, pokud bude nemocný?
- Představte si, když by vám někdo řekl: „Nejsem si jistý, že ještě někdy uvidím svého tátu, který umřel před třemi lety.“ Které biblické texty byste použili, abyste mu pomohli najít naději?
- Jak je možné povzbudit někoho, kdo je nemocný nebo mu umřel někdo, koho měl rád?

Úkol

Naučte se nějakou píseň, která mluví o Ježíši a jeho království. V dětské sobotní škole navrhnete učitel, že se ji spolu s dalšími dětmi naučíte. Můžete ji potom zazpívat ve sboru.

Pondělí

Pád z velbloudího hrbu

Verš k zapamatování

„Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvěcuje moji stezku.“ (Ž 119,105)

Nápady

Sežente velkou krabici a umístěte ji do rohu místnosti. Vyberte ze skupiny dětí několik dobrovolníků a postupně je zavřete do krabice. Zeptejte se jich, zda něco v krabici vidí. Pak jim dejte knihu a vybídňte je, aby z ní něco v zavřené krabici přečetli. Po nějaké chvíli jim dejte světlo (baterku) a znovu je vybídňte, aby něco přečetli. Potom jim pokládejte otázky: „Jak jste se cítili ve tmě? Jak se vám ve tmě četlo? Byla to velká námaha? Jak vám pomohlo světlo?“

Příběh

Můj manžel se před několika roky účastnil zájezdu do Izraele. Celá skupina turistů se rozhodla, že jedno odpoledne uskuteční výlet, vlastně výstup na horu Sinaj. Když přišel ten den, všichni byli plni očekávání. Nebude cesta na vrchol, kterou kdysi šel i Mojžíš, příliš náročná?

Po nějaké chvíli se dostali na stezku, kde všichni postupovali za sebou. Vpředu šel průvodce. Šli již dlouho a stále to nevypadalo, že budou nahoře. Můj manžel byl unaven. Začal se s několika dalšími lidmi zpoždovat.

Zcela neočekávaně se za ním objevil velbloud s člověkem, který ho vlastnil, a který mu nabízel: „Levné svezení! Levná jízda!“

Samozřejmě můj manžel neváhal ani chvíli a nabídku přijal. A za chvíli již vystupoval stezkou výš na hrbu velblouda. „To je ale pohodová cesta, alespoň si ji mohu v klidu užít,“ smál se sám pro sebe.

Sluníčko začalo zapadat a vše se nořilo do tmy. Když již byla úplná tma, zdálo se, že nebude

možné pokračovat ve výstupu. Nikdo neměl světlo. Můj manžel se pevně držel uzdy velblouda a spoléhal na člověka, který velblouda vedl. Myslel si s úzkostí: „Doufám, že velbloud ví, kam šlápnout.“

Na velbloudech už jelo několik turistů ze skupiny. Protože to s velbloudy šlo lépe, za chvíli se dostali na začátek celé skupiny. Náhle byl slyšet výkřik: „Pomoc!“ A pak nějaké žuchnutí. Všichni byli vzrušeni, volali na sebe vzájemně a zjišťovali, komu se co stalo. Když se můj manžel podíval vedle sebe, uviděl svého přítele Sama, který spadl z velblouda a držel se kamene na kraji srázu. Rychle se svezl ze svého velblouda a křikl: „Podej mi ruku!“ Za chvíli se Sam držel za ruce mého manžela a pomalu se vrátil zpět na stezku.

Průvodce mezitím rozsvítil lampu. Bylo to zvláštní, ale velbloud špatně došlápl, naklonil se a Sam spadl na kraj srázu, kde se zachytil za kámen. Naštěstí velbloud nespadol ze srázu.

Celá skupina již nechtěla jít ve tmě. Průvodce pak zbytek cesty až na vrchol svítil na stezku. Šlo se sice pomaleji, ale již se nemohlo stát, že by někdo spadl ze srázu.

Slovo Boží, Bible, je velmi podobná světlu. „Všechny svaté spisy byly inspirovány Bohem; poučují nás o tom, co je pravda, vedou ke zpytování a nápravě vlastního života a vychovávají nás k správnému jednání.“ (2 Tm 3,16)

Když satan pokoušel Ježíše na poušti, používal výroky z Bible jako argumenty pro svá pokušení. Ježíš mu odpověděl: „V Písmu je napsáno: Člověk se nenasytí jen chlebem, ale hlad ve své duši utiší přijetím Božího slova.“ (Mt 4,4) A dodal: „Vždyť je psáno: Nikomu kromě Boha se nebudeš klanět ani ho uctívat.“ (Mt 4,10)

Král David se rozhodl zabít svého válečníka – Urijáše – aby se mohl oženit s jeho ženou. Bible nezastírá jeho hřích, ale odsuzuje ho, protože překročil Desatero.

Ano, Bible je důležitým světlem v našem životě, protože „všechny svaté spisy byly inspirovány Bohem; poučují nás o tom, co je pravda, vedou ke zpytování a nápravě vlastního života a vychovávají nás ke správnému jednání. Tak je potom Boží člověk náležitě připraven ve všech směrech konat dobré Boží dílo.“ (2 Tm 3,16-17) Víte, co je napsáno v Bibli? Znáte Ježíše? Řekněte to i svým přátelům, aby i oni mohli žít s Ježíšem.

Aplikace

Udělej si seznam dobrých rad, které jsou napsány v Bibli. Vzpomeň si na ně i ve škole? Kamarádíš se i s neoblíbenými spolužáky?

Udělej si také seznam špatných příkladů a zvyků, které mají některé biblické postavy. Jsi někdy namyšlená nebo namyšlený? Posloucháš své rodiče?

Ukaž tento seznam své kamarádce nebo kamarádovi a povídejte si společně o tom, jak ti Ježíš pomohl třeba minulý týden plnit dobré rady v seznamu, který máš vypracovaný.

Diskuze

- Mluví Bible o tom, jak bojovat s pokušením zkoušet kouřit, pít alkohol, dívat se na špatné filmy?
- Jakým způsobem Bible „osvěcuje tvou stezku“?
- Myslíš si, že čtení Bible může být zajímavé? Jak to udělat?

Úkol

Najděte si doma nebo v knihovně knihu, která mluví o světluškách. Zjistěte, jak vzniká jejich světlo. Napište krátké zamyšlení, ve kterém srovnáte Bibli jako světlo s ostatními zdroji světla (např. již zmíněnými světluškami, lampou, majákem...). Toto zamyšlení můžete ostatním přednést na další schůzce nebo v dětské sobotní škole.

Úterý

Velká bitva

Verš k zapamatování

„Mějte se na pozoru před útoky vašeho nepřítele ďábla: obchází jako hladový, řvoucí lev a hledá, koho by roztrhal.“ (1 P 5,8)

Nápady

Připravte si dvě krabičky a pěkně je zabalte. Na první krabičku dejte nálepkou s textem: satanova pokušení. Na druhou krabičku pak nálepkou s textem: Ježíšova vítězství. Obě postavte vedle sebe na stůl. Řekněte dětem, aby na kousek papíru napsaly různá pokušení, která na ně přicházejí, a potom je hodily do první krabičky. Na jiný kousek papíru ať napíší, jak je možné nad těmito pokušeními zvítězit. Ty ať vhodí do krabičky s nápisem: Ježíšova vítězství. Položte jim otázku: „Jak je těžké ukončit boj proti satanovým pokušením?“ Krátce o tomto tématu diskutujte.

Příběh

„Moje letadlo je rychlejší,“ křičel Honza.

„A to říká kdo?“ oponovala mu jeho starší sestra Rebeka. „Samozřejmě, že je moje letadlo rychlejší.“

„To není pravda!“ vykřikl Honza a zaútočil svým modelem letadla na model své sestry.

A tak vznikla „velká bitva“. Rebeka udělala svým letadlem obrat a snažila se chytit křídlo letadla svého bratra.

Prásk! Náhle se model rozpadl na několik kusů, které zůstaly ležet na zemi.

„Podívej se, co jsi udělala!“ křičel Honza na Rebeku. „Zničila jsi mi model letadla!“

„Je to tvoje chyba,“ oponovala mu Rebeka.

V rozčilení Honza popadl nůžky, které ležely vedle kusů rozbitého modelu letadla, a hodil je po sestře. Minuly jen o několik centimetrů hlavu Rebeky. V tu chvíli do místnosti vstoupila maminka.

„Co to děláš, Honzo?“ vykřikla. „Vždyť jsi mohl své sestře ublížit!“

„Promiň,“ omluvil se Rebece Honza a usmál se na ni. „Taky mi odpusť,“ řekla Rebeka a vzala Honzu okolo ramen.

Maminka je oba objala a řekla jim, že se spolu pomodlí k Pánu Ježíši, aby poděkovali, že se jim nic nestalo.

Bible nám vypráví o velkém boji, který se odehrál v nebi. Satan – anděl, který se jmenoval Lucifer, si myslel, že je stejně dobrý jako Syn Boží – Ježíš. Byl rozzloben, že Bůh ho nezasvěcuje do všech svých plánů. Obvinil proto Boha, že je nespravedlivý. A tím začal „válku“ v nebi. Umíte si to představit? Satan na svou stranu získal třetinu andělů! Obvinil Boha, že je sobecký a nespravedlivý. Po bitvě v nebi byl satan s ostatními anděly, kteří mu uvěřili, shozen na zem.

Tam se satan pokoušel svést Adama a Evu na svou stranu tím, že je navedl, aby snědli ovoce ze stromu „poznání dobrého a zlého“. A oni uvěřili satanovi. Zhřešili. Cenou za tento hřích je smrt. Adam a Eva však nezemřeli hned. Začali se ale hádat, žilo se jim těžce. Museli opustit zahradu Eden, ve které dosud žili.

Ale Bůh měl plán, jak vše uspořádat tak, aby se věci dostaly zase do stavu, jaký byl na počátku. Jeho Syn, Ježíš Kristus, přišel na zem jako malé dítě. Žil na zemi a ukazoval lidem, jaký Bůh doopravdy je. Potom zemřel na kříži. Tím nás Syn Boží zachránil a vzal si naše hříchy k sobě. „Vždyť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho uvěří, unikl záhubě a získal život věčný.“ (J 3,16)

Není to krásné? Jestliže uvěříme Ježíši a budeme jeho přáteli, budeme s ním žít věčně na nové zemi! Vyprávějte svým kamarádům o velké bitvě, která se odehrála v nebi. Pomozte jim poznat Ježíše, aby i oni mohli být jeho přáteli.

Aplikace

Zeptejte se dětí: „Jak se můžeme chránit před pokušeními satana?“ Nakreslete obrázek „Božího brnění“, jehož popis najdete v dopise Efezským 6,11-17. Nezapomeňte na žádnou ze zbraní, které mohou pomoci porazit satana v našem životě. Povídejte si se svými kamarády ve skupině o této zbroji a o tom, co může konkrétně znamenat v životě.

Diskuze

- Myslíte si, že boj se satanem je vždy velmi těžký?
- Jakým způsobem s tebou satan bojuje ve tvém životě?
- Jaké je nejlepší „brnění“ v boji se satanem?

Úkol

Najdi v Bibli pět veršů, které popisují vítězství s Ježíšem v boji se satanem. Napiš je na různobarvné lístečky. Dopln je vlastními ilustracemi. Pověs si je na nástěnku ve svém pokoji nebo je dej na svůj stůl.

Středa

Výlety na kole

Verš k zapamatování

„Vy jste sůl země. Když už sůl by měla ztratit svoji chuť, čím se bude solit? Sůl bez chuti se nehodí k ničemu a může být jen vyhozena a zašlapána. Vy jste světlo světa. Město postavené na hoře je odevšad vidět. Také svíčku nerozsvěcujete proto, abyste ji schovali, ale stavíte ji na svícen, aby svítila každému v domě. Tak ať svítí vaše světlo všem lidem; ať za vašimi dobrými činy vidí Boha a jeho chválí.“ (Mt 5,13-16)

Nápady

Ukažte dětem obrázek majáku. Nechte je popisovat části a funkce majáku. Diskutujte s nimi, zda je jeho světlo potřebné ještě dnes, když už vše řídí počítače a moderní technologie. Zeptejte se jich: „Je tvůj život jako maják?“

Příběh

Cesarovi a Juanovi bylo oběma 11 let. Žili ve vesnici Arequipa v Peru. Měli rádi hory, které obklopovaly jejich vesnici. Měli také několik přátel v blízkém městečku Cerro Colorado.

„Juane, jak se těšíš na setkání naší malé skupinky přátel ve středu večer?“ ptal se ho Cesar a zamrkal na Juana.

„Moc!“ smál se Juan. „A co ty, řádně ses připravil na zpěv, když ho vedeš?“

„Samozřejmě,“ odpověděl Cesar. „Mám nápad! Co kdybychom na naše setkání pozvali ještě pár kamarádů, kteří o něm nevědí?“

„To je dobrý nápad, ale myslím, že to už dnes nestihneme,“ namítl Juan. „Ledaže bychom jeli do Cerra na kole.“

„Skvělé, jdeme na to. Mohli bychom pozvat Pedra, Ronalda, Johana a taky Rositu.“

Cesar a Juan takto vyjžděli do nedalekého městečka několikrát týdně zvát své kamarády a sousedy na jejich malou skupinu. Každý týden se v ní probírala témata z Bible, zpívaly se písničky, společně se vyprávěly zkušenosti s Ježíšem. Tyto „misijní výlety“ na kole skrz hory byly náročné, ale oni nikdy neměli špatnou náladu. Po několika měsících šest z jejich přátel přijalo Ježíše do svého života a byli pokřtěni. Cesar a Juan byli jako světlo, které svítí pro ostatní.

Vzpomínáte si na mladou dívku, která byla jako služebná v domě aramejského velitele vojska Naamána? Ona byla také takovým světlem. Když její zaměstnavatel onemocněl vážnou a v té době nevléčitelnou nemocí – malomocenstvím – ona ihned řekla jeho ženě dobrou zprávu: v Samaří je prorok, který ho může uzdravit. V Bibli se píše: „Naamán to šel oznámit svému králi: Tak a tak mluvilo to děvče z izraelské země.“ (2 Kr 5,4) Jak tato dívka krásně „svítala“ svým životem! Skrze ni aramejský velitel vojska uvěřil v Boha.

Také u Rút, moábské dívky, a její tchyně Noemi se projevovала dobrá zpráva jako světlo, které osvěcovalo jejich život. Noemi svou laskavostí a láskou pomohla Rút, aby poznala Boží lásku. Když se pak Noemi vracela do země, odkud pocházela, vybídla Rút, aby se také vrátila ke své původní rodině. Ta ale odpověděla: „Nenaléhej na mne, abych tě opustila a vrátila se od tebe. Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem.“ (Rt 1,16) Noemi byla světlem jak pro svou rodinu, tak pro národ.

Aplikace

Zkuste se ve sboru každý týden setkávat v malé skupince s ostatními dětmi. Čtete si spolu a zpívejte. Můžete vymyslet i jinou společnou náplň. Pozvěte na tato setkání své přátele. Můžete také přizvat učitele dětské sobotní školy nebo kazatele.

Jednu hodinu týdně si čtete příběhy z Bible společně s některým ze starších členů vašeho sboru.

Také můžete udělat divadelní představení na téma některého příběhu z Bible nebo hudební program pro děti z okolí vašeho sboru.

Diskuze

- Jak je důležitá laskavost a vstřícnost při jednání s druhými lidmi?
- Může laskavost pomoci při vyprávění dobré zprávy o Ježíši?
- Co konkrétně znamená být „světlem“ nebo „solí“ ve svém okolí?

Úkol

Vystříhni si z místních novin článek o nemocných dětech nebo o dětech, které jsou po dopravní nehodě. Napiš jim dopis nebo e-mail. Popros rodiče, zda by s tebou nešli za těmito dětmi do nemocnice.

Motance

Verš k zapamatování

„Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši.“ (Ř 3,23-24)

Nápady

Přineste různé časopisy a noviny. Rozdejte je dětem. Najděte v nich příběhy lidí, kteří se dopustili nějakého kriminálního činu (vraždy, loupeže, podvodu, týrali děti...). Potom dětem rozdejte listy papíru. Vybídněte je, aby napsaly špatné myšlenky, které je napadají. Srovnejte tento seznam s příběhy lidí, kteří spáchali nějaký kriminální čin. Diskutujte o rozdílech a o tom, co znamená hřích.

Příběh

Před mnoha lety jsem pracovala jako učitelka ve vězení v našem kraji. Na svých kurzech jsem potkávala mladého muže, který se jmenoval Hugo. Vypadal dobře. Ve vězení byl kvůli krádeži aut. Před závěrečnými zkouškami jsem se mu snažila pomoci, aby je mohl splnit a jít z vězení o něco dříve.

„Já to nezvládnou,“ hořekoval jednou Hugo. „Neumím žít na svobodě.“

„Proč si to myslíš?“ zeptala jsem se překvapeně.

„Neměl jsem maminku, nikdy jsem neměl peníze,“ odpověděl. „Vězení je vlastně mým domovem.“

„Víš, že tě Ježíš může zbavit tvých hříchů?“ zeptala jsem se ho.

„Ježíš? Kdo je to? Co je to za povedeného chlapíka?“ posmíval se Hugo.

Každou sobotu odpoledne jsme chodili s manželem na návštěvy do vězení. S Hugem jsme se modlili, učili ho písničky o Ježíši, četli příběhy z Bible.

Po šesti měsících čekání byl Hugo propuštěn na svobodu. V pátek, když odcházel, loučili jsme se s ním následující radou: „Užívej si svobody a nedostaň se do problémů! Budeme se za tebe modlit!“

Příští pondělí ráno jsem vešla do své učebny ve vězení. Hádejte, kdo seděl ve třídě?

„Hugo! Co tady děláš?“ ptala jsem se s pochybnostmi.

„No, jak jsem v pátek odešel z vězení, tak jsem měl málo peněz. Nějaké jsem potřeboval, tak jsem vyloupil benzinovou pumpu,“ odpověděl mi.

Hugo byl občas na svobodě a občas ve vězení. Snažil se, ale stále víc se zamotával do hříchu. Nebyl schopen se z něj sám vymanit. Hřích je strašný!

Když Bible vypráví o satanovi, říká: „Mějte se na pozoru před útoky vašeho nepřítele ďábla: obchází jako hladový, řvoucí lev a hledá, koho by roztrhal.“ (1 Pt 5,8) Chce nás chytit do svých „pastí hříchu“. Často nám našeptává: „Vždyť je to v pořádku, že si vezmu pero svého kamaráda. On ho stejně nepotřebuje.“ Nebo: „Malý podvod se nepočítá, vždyť se na něj neprijde.“

Satan pokoušel i Ježíše, když nejedl čtyřicet dní a nocí na poušti. Napřed mu navrhl, aby z kamení udělal chléb, pak aby skočil z nejvyššího místa chrámu a nakonec, aby se mu poklonil. Pokaždé však Ježíš odpověděl pevným: „Ne!“

Žel, Adam a Eva to neudělali. Místo toho odmítli poslouchat Boha a uvěřili satanovu našeptávání. Výsledkem bylo, že na zemi přinesli smrt pro sebe, své děti i pro všechny, kteří se narodili později.

Satan chce získat na svou stranu všechny lidi. Bůh ale chce uspořádat zlé věci, které satan dělá na této zemi. Poslal proto svého Syna, Ježíše Krista, který zemřel na našem místě. Ježíš nikdy nezhřešil, proto mohl zemřít za naše hříchy. Nebylo pro něj snadné zemřít na kříži, ale pro nás to udělal. Osvobodil nás tím od hříchu. Chceš přijmout Ježíšův dar a sílu k tomu, abys už nemusel dále hřešit a poslouchat satana?

Aplikace

Uvědom si své dvě nebo tři slabosti a modli se k Ježíši, aby ti dal sílu odmítnout, když tě bude satan pokoušet. Řekni satanovi: „Jdi ode mě pryč! Protože je v Bibli napsáno...“

Diskuze

- Když tě přátelé nabádají k něčemu zlému, je to stejné, jako když nás pokouší satan?
- Jak konkrétně je možné překonat pokušení být nepoctivý, lhát, pomloutvat druhé?
- Je Desatero dobrá ochrana před hříchem nebo spíše historický text?

Úkol

Z černé vlny si uplet pavučinu a připni ji k lepenkové desce. Potom si vystříhej kroužky ze žlutého papíru. Na ně napiš různá pokušení, která na tebe přicházejí. Nalep je na pavučinu. Desku s pavučinou a nalepenými kroužky si vystav na svůj stůl, abys mohl prosit Ježíše o sílu zvítězit nad těmito pokušeními.

Pátek

Táta přijel!

Verš k zapamatování

„On přijde a ujme se vlády nad celou zemí, takže ho všichni uvidí... Já jsem začátek i konec – žiji, žil jsem od prvopočátku a bude mi patřit i závěr dějin, protože mám všelikou moc.“ (Zj 1,7-8)

Nápady

Vyzvěte děti, aby našly v rodinném albumu fotografie svého tatínka. Aby jednu vybraly z jeho mládí, další ze svatby s maminkou a poslední, kde bude s celou rodinou. Ptejte se děti: „Jak byste se cítily, kdyby vám tatínek odjel na dlouhou dobu pryč? Co byste mu připravily na přivítanou?“

Příběh

Stýskalo se mi po tatínkovi! Byl už dlouho pryč. Jednou za čas odjížděl na několik měsíců pryč, protože pracoval na velké zaoceánské lodi. Tentokrát byl pryč tři měsíce. Občas jsme s ním mluvili telefonem, když zrovna kotvil v přístavu.

„Tatínku, kdy už přijedeš domů? Kdy už se vrátíš?“ ptala jsem se naléhavě tatínka v telefonním hovoru. Nemohla jsem s ním však mluvit dlouho, za zády již netrpělivě čekali sestra s bratrem a maminka, aby si s ním také mohli chvíli popovídat. „Moc se na tebe těším, tati,“ řekla jsem mu na rozloučenou.

Tatínek se měl vrátit právě v den mých devátých narozenin. Tolik jsem se těšila. Nemohla jsem večer před tím usnout. V hlavě se mi prohánělo tolik představ: Co mi asi tatínek přiveze za dárek? Převalovala jsem se v posteli, až jsem nakonec usnula.

Už brzy ráno to v našem domě „bzučelo jako v úlu“. Všichni se připravovali na velkou uvítací slavnost. Byli jsme plni očekávání. „Mami, uklidila jsem si svůj pokoj,“ oznamovala jsem hrdě.

Dopoledne jsme odjeli do přístavu, kde jsme čekali před tabulí příjezdů lodí. Čekali jsme na informaci, ke kterému molu připluje loď, na které pracoval tatínek. Pak se objevilo číslo mola a my jsme utíkali k moři.

„Dívejte se na červený šátek,“ připomněla nám maminka. „No jasně, tatínek vždy nosí okolo krku červený šátek, proto ho budeme moci poznat mezi ostatními,“ pomyslela jsem si. Na palubě bylo již několik desítek mužů v bílých uniformách. Dávala jsem pozor na poznávací znamení – červený šátek.

Brzy jsme uviděli červenou barvu. „Ano, je to on! Tatínek už je na palubě!“ vykřikli jsme radostně. „Tati, tati,“ křičela jsem. „Vítej doma!“

Několik dnů předtím, než Ježíše ukřižovali, říkal svým učedníkům, že se brzo vrátí. „Odchá-zím, abych vám připravil místo. Až ho připravím, přijdu, vezmu vás k sobě a zůstanete se mnou.“ (J 14,2-3)

Apoštol Pavel k tomu říká: „Pán se přiblíží z nebe, hlasem archanděla vydá mocný povel a ozve se Boží polnice. Nato vstanou všichni, kdo s vírou v Krista zemřeli, a spolu s věřícími, kteří zůstali naživu, budou shromážděni k němu. Tam se setkáme všichni, abychom s ním už zůstali navěky.“ (1 Te 4,16-17) Není to krásné zaslíbení?!

Učedníci byli velmi smutní, když Ježíš zemřel na kříži. Ovšem ne dlouho. Když přišli k hrobu, Ježíš už tam nebyl. Později si učedníci vzpomněli, že jim o svém vzkříšení říkal již dříve. Ale oni nerozumu-měli. Když Ježíš odcházel z této země do oblak, andělé učedníkům řekli: „Co tu tak stojíte a díváte se do oblak? Ježíš od vás odešel do nebe, aby se jednou vrátil stejným způsobem.“ (Sk 1,11)

Umíte si představit, jak byli učedníci překvapeni? Jak si mezi sebou říkali: „Pojďte, musíme všem říci, že Ježíš se zase vrátí! Půjdeme do Jeruzaléma, do Samaří a taky do Judska – do celého světa – abychom všem mohli říci, že Ježíš se zase brzy vrátí!“

Jak to udělali? Studovali Bibli, společně se modlili o sílu Ducha svatého. A pak šli a říkali o Ježíši ostatním lidem. Také je uzdravovali a pomáhali jim.

Jaká znamení mají následovníci Ježíše Krista očekávat před jeho druhým příchodem? Ježíš učed-níkům řekl, že budou války, přírodní katastrofy, záplavy, hurikány... A tak poznají, že jeho příchod je již blízko.

Vidíme dnes tato znamení? Která se již splnila? Ano, je mnoho neštěstí na různých místech ze-mě.

Jsmo připraveni na příchod Ježíše? Říkáme o něm našim přátelům, aby se na něj i oni mohli připravit?

Aplikace

Udělej si seznam věcí, kterými se připravuješ na Ježíšův příchod.

Chodíš do skupinky ve sboru, kde se každý týden studuje Bible? Pomáháš potřebným, aby byli šťastnější? Uklidíš někdy starším lidem ze sousedství byt? Pomůžeš jim na zahradě? Pozveš přátele na schůzku klubu Pathfinder?

Řekni o svém seznamu učitelů v dětské sobotní škole nebo kazateli. Nabídní jim pomoc při akcích sboru.

Diskuze

- Je příprava na příjezd tatínka z dlouhé cesty podobná přípravě na druhý příchod Ježíše na zem?
- Může ti nějak tvůj sbor pomoci při přípravě na druhý Ježíšův příchod?
- Může televize, počítačové hry, internet a jiná zábava zcela vytlačit čas na přípravu na druhý příchod Ježíše?

Úkol

Zkus ze svým učitelem sobotní školy nebo kazatelem zjistit, zda z nemocnice neodchází do domácího léčení nějaké nemocné dítě. Připravte mu „přivítací oslavu“. Vytvořte pozvánky a pozvěte své i jeho přátele.

Sobota

Štafetový běh

Verš k zapamatování

„Všichni patříme k jednomu tělu a jsme vedeni týmž společným Duchem k jediné slavné budoucnosti.“ (Ef 4,3)

Nápady

Rozdělte děti do skupin po čtyřech nebo pěti. Obstarejte si velký formát papíru, ze kterého bude možné zhotovit plakát. Řekněte skupinám, ať vytvoří barevný plakát na sobotní odpolední bohoslužbu nebo na víkend s klubem Pathfinder, příp. na další akce, které pořádá váš sbor. Až skupiny dokončí své plakáty, povídejte si s nimi o tom, jak vypadá společná práce, jaké má výhody. Povzbudte děti k další práci ve skupinách, kdy budou věci dělat společně.

Příběh

Moje nejoblíbenější týmová hra ve škole je štafetový běh. K této hře je potřebný tým běžců, kteří „běží společně“.

Nedávno na naší škole probíhal sportovní den. Náš „červený“ tým poslední tři roky vždy vyhrál pohár.

Ten den bylo nádherné počasí. Našemu týmu byla určena třetí dráha. Na přípravě jsme jako tým pracovali již několik týdnů dopředu. Byli jsme připraveni a odhodláni zase vyhrát.

„Hurá!“ křičel na mě Roman z publika, „doufám, že dnes zase vyhrájete.“

„Jasně, dnes máme výbornou formu, jsme nejlepší!“ odpověděl jsem mu.

„Tak jdeme na to!“ křičeli jsme na sebe společně, než jsme vyrazili na hřiště. Vzájemně jsme se podporovali, celý tým běžel jako „jeden běžec“.

Zvuk pistole odstartoval závod.

V prvním kole závodu se běželo velmi dobře. Po předání kolíku jsme v druhém kole získávali náskok. V třetím kole jsem běžel já. Připravil jsem se, převzal kolík a vyrazil.

„Utíkej, běž!“ křičeli na mě ostatní z týmu. Asi v polovině trati jsem zakopl, cítil jsem, jak padám. Rychle jsem se zvedl a pokračoval dál. Žel, veškerý náskok, který jsme jako tým měli, byl pryč. Propadl jsem se na třetí místo.

Předal jsem kolík dalšímu běžci, který začal ihned zkracovat náskok prvního běžce.

K cíli dobíhal poslední člen našeho týmu vyrovnaně s dalším běžcem na první pozici. „Rychleji, rychleji!“ povzbuzovali jsme ho.

Ano! Našemu „červenému“ týmu se opět podařilo společně vyhrát. Vyhráli jsme, protože jsme běželi společně. Vyrovnávali jsme své nedostatky.

Není úžasné, že každý z nás je součástí „Božího týmu“?!

Apoštol Pavel napsal: „Tak i každý z nás... byl při křtu začleněn do jednoho společného těla. Způsobil to jeden a týž Duch, kterého nyní společně sdílíme.“ (1 K 12,13) Z toho vyplývá, že se staráme jeden o druhého. Představte si to – jedno tělo má mnoho údů a všechny spolupracují!

Když Ježíš odešel z této země, jeho následovníci společně sdíleli dobrou zprávu: „Ježíš byl vzkříšen, povstal z mrtvých, znovu pro nás přijde.“ Říkali si: „To si nemůžeme nechat pro sebe.“

Pavel šel do Říma, Korintu, Filipis, Efezu a do dalších měst v Malé Asii. Všude mluvil o dobré zprávě o Ježíši. Lukáš, Barnabáš, Jan Marek a Timoteus ho doprovázeli na jeho misijních cestách. Filip kázal v okolí Jeruzaléma.

Nikdo nemohl Ježíšovy následovníky zastavit. Kázali a svědčili o tom, že Ježíš je Spasitel. Měli z toho ohromnou radost a chtěli o Ježíši říci všem. A tak začala vznikat křesťanská církev – nejprve v Jeruzalémě, pak v Malé Asii a nakonec se rozšířila do všech částí světa.

Aplikace

Vyber si své dva přátele nebo někoho ze svých příbuzných a pozvi je na program, který bude ve sboru (hudební program, klub Pathfinder, Kluby zdraví). Pokud budou potřebovat do sboru přivést, popros své rodiče o pomoc. Můžeš jim také půjčit CD s příběhy z Bible. Nebo nějakou knihu, ve které jsou biblické příběhy.

Diskuze

- Pomůže skupině, která chce hrát divadlo, když budou plánovat a zkoušet společně?
- Je sdílení dobré zprávy o Ježíši efektivnější ve skupině nebo když o něm mluví člověk sám?
- Stačí, když křesťan chodí do sboru? Chce po nás Ježíš moc, když nám dává za úkol mluvit o dobré zprávě s ostatními?

Úkol

Udělej si deník, do kterého napíšeš jména svých přátel a příbuzných. Čas od času je pozvi na některou akci, která probíhá ve sboru. Do deníku si zapiš, zda přišli a jak se jim program líbil. Modli se za každého zvlášť.

Linda Mei Lin Koh

Ježíš je náš přítel

Čtení modlitebního týdne pro děti 2005

Vydal Advent-Orion, s. r. o., Roztocká 5, Praha 6

Vydání první, Praha 2005

Vytiskla tiskárna HOPE

ISBN 80-7172-638-9